

[Vesterager.]

vilde ønske, vi kunde have afsluttet denne Debat med at sende en harmonisk Tilsynslov ud i Livet. Men det lader sig ikke gøre med de Forhold, som vi arbejder under, og den højtærede Undervisningsminister har været en af de største Hindringer for, at det kunde ske; hele den Maade, hvorpaa han har ført Debatten, har været en saadan, at man tabte Lysten til alvorligt at drøfte dette Spørgsmaal.

Arnth Jensen: Det ærede Medlem Hr. Vesterager sagde, at Lovforslaget i Fjor forlod Folketinget med den udtrykkelige Bemærkning fra Venstres Side, at Sognepræsten skulde være Medlem af Skolekommissionen. Vi stillede det ganske vist som Forslag her, men med en Bemærkning fra vor Side, da Lovforslaget forlod Folketinget, idet jeg paa mit Partis Vegne udtalte, at om Formen kunde der forhandles, blot skulde Forbindelsen mellem Kirke og Skole opretholdes.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen nævnte flere Gange en Artikel, som min Partifælle i Landstinget, Pastor Nedergaard, har skrevet i „Kristeligt Dagblad“, og han brugte den blandt andet nu i Debatten med den højtærede Undervisningsminister om Biskoppens Tilsynsret. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvor i denne Artikel Biskoppens Tilsynsret nævnes. Jeg staar her med Artiklen, og jeg kan ikke finde det. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har et andet Ud klip af „Kristeligt Dagblad“; jeg kan ikke finde det. Jeg vil ogsaa bede det ærede Medlem om at paavise andre Urimeligheder, der skulde være i denne Artikel. Jeg har gennemlæst den og kan ikke se andet end, at den er i fuld Overensstemmelse med, hvad Lovforslaget indeholder.

Carlsen-Skiødt: Det er jo snart ved at gaa her i Tinget efter den gamle Vise: Saa red den Herre alene, men saa længe vi har den højtærede Undervisningsminister at tale til, kan der jo nok være Anledning til at fortsætte Debatten.

Jeg maa dog først henvende et Par Bemærkninger til Venstres ærede Ordfører, Hr. Arnth Jensen. I første Omgang brugte

det ærede Medlem det Udtryk om min Artikel, at det var en Overtrædelse af det ottende Bud, og nu i anden Omgang talte han om Sandhed med Modifikation. Det skal jeg slet ikke diskutere med det ærede Medlem, men jeg har paa Følelsen, at naar man maa anvende den Slags Udtryk, saa er det, fordi man savner saglige Grunde, saglige Argumenter.

Men det ærede Medlem bebrejdede mig min Artikel. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor den Artikel stadig skal drages frem, jeg er kun glad for, at den vækker Opmærksomhed, men det er dog ellers mere det Emne, der her ligger for, vi skulde drøfte. Jeg har i den sagt, at Baandet mellem Kirken og Skolen er svækket. Det staar udtrykkeligt i Artiklen, og det vedkender jeg mig. Jeg vil endda tro, at hvis det ærede Medlem vilde bruge, ikke Sandheden med Modifikation, men Sandheden, som den er, saa vilde han ogsaa indrømme, at det Baand er svækket. Hvis han ikke vil tro mig, saa maa han da tro det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, der har sagt akkurat det samme, sagt det endda stærkere. Og jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Hvorfor retter han Bebrejdelser imod mig, men ikke mod det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, der har sagt det endnu stærkere, at dette Baand var skaaret over eller itu, eller hvad Udtryk man nu vil bruge? Jeg synes, det var der mere Grund til.

Saa talte det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen om min Stilling til den frie Skole. Nej, det var ikke selve den frie Skole eller Spørgsmaalet om, hvordan den frie Skole skulde være, jeg var inde paa. Hvad jeg nævnte, var, at man maatte komme dertil, at Skolepengene skal følge Barnet. Saa kan man senere diskutere om, hvordan Skolen skal være. Det er den økonomiske Side, jeg tænker paa. I Øjeblikket har vi jo den Form, at de private Skoler faar et vist Tilskud, men det skal være saadan, at Barnet faar alle Pengene, Pengene skal følge Barnet. Men, som sagt, det er et Spørgsmaal, vi senere kan drøfte. Jeg gjorde kun opmærksom paa, at det Spørgsmaal melder sig før eller senere, det er jeg slet ikke i Tvivl om, og det maa finde sin Løsning.

Saa var det ærede Medlem ogsaa ked